

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Zaradi jutrnjega praznika izide prihodnji list v sredo 26. marca 1884.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Iz Spodnje Štajerske. [Izv. dop.]

(Konec.)

Zatrjuje se, da imajo vsi slovenski poslanci „dobro voljo“, potegniti se za nas, in da smemo zahtevati „odločno vedenje“.

Kar se tiče „dobre volje“, nečemo o njej nikakor dvomiti. Prepričani smo, da nobeden poslanec, kar jih je slovenski narod poslal na Dunaj, ni tako brezvesten, da je vsprejel sicer mandat, da pa nema dobre volje zastopati narodove interese, da da hoče morebiti celo postopati njegovim interesom nasproti. Ali kaj pomaga dobra volja brez dejanj! — Da pa „smemo“ zahtevati odločno postopanje od naših poslancev, te pravice se zavedamo, ter tudi res to zahtevamo. Žalibože, da zamen!

Četiri leta že čakamo, ali o odločnem postopanju naših poslancev ne vemo nič, vsaj mi ne. Lahko, da jim krivico delamo, in da so se bili za kulisami hudi boji, ali uspehov, teh ne čutimo, ne mi na Štajerskem, ne oni na Koroškem, niti oni na Primorskem.

Zakaj ne poročajo nič o svojih posvetovanjih, ki so jih imeli, — mi vemo dozdej samo o jednom, — nič o svojem odločnem postopanju?

Očita se mi, da nesem omenjal g. dr. Tonklija, „dasiravno je g. dr. Tonkli najkrepkejši tudi v budgetnem odseku podpiral resolucijo o gimnazijah v Gorici, v Mariboru, v Celji in v Pazinu“.

Ne dvomimo, da je g. dr. Tonkli res potegoval se za to resolucijo, čitali smo, da se je debate poleg drugih govornikov udeležil tudi g. dr. Tonkli. Hvala mu za to. Slovenski narod mu je gotovo hvaležen. Ali kako se je potegoval, kako je zavrnil one besede Konradove, če jih je v obče zavrnil, o tem nismo čitali nikjer. Kar se godi v zbornici, čitamo v stenografskih zapisnikih; kje pa najdemo, kar se godi v odsekih, ali za kulisami?

Pravi se, da resolucija (zarad gimnazij v Mariboru, Celji itd.) od državnega zbora „še ni vsprejeta, kakor piše „Narodov“ dopisnik, ampak, da pride v obravnavo še le po budgetnej debati.“ No „Narodov“ dopisnik ni pisal; „sprejel jo je tudi državni zbor“, ampak: „sprejel jo bo tudi državni zbor“, in nikdo se ni bolje čutil, ko je v „Narodu“ čital nekaj, česar ni pisal, kakor ravno „Narodov“ dopisnik.

Ali, ker je vsakemu, ki se briga za politiko, znano, da take resolucije se vsprejemajo še le v nadrobnej debati pri dotičnem proračunskem poglavju, takrat pa, ko se je pisal članek, in je bil tiskan, trajala je še generalna debata; zatoorej se dopisniku ni zdelo vredno to pomoto popravljati.

Zadnja številka „Novic“ mi pravi, da z mojim člankom nesem koristil ne stvari, ne sebi. Kar se mene tiče, morem reči, da pri tem, kar sem storil skušal v javnem življenju, nesem iskal za se nobene koristi. Da bi pa škodoval z mojim člankom stvari, narodnej stvari na Štajerskem, tega ne morem verjeti. Mi na Štajerskem dozdej nismo dobili od nikoder nobene podpore, tako da smo začeli dvomiti, ali imajo ostali naši bratje kaj čuta za solidarnost slovensko! Podpore ne morejo nam torej odtegniti, ker je dozdej nismo dobivali. Če pa so hoteli kaj za nas storiti, mislim tudi, da jih s tem nesem od njihovega hvalevrednega namena odvrgnil. Bilo bi žalostno, če bi se zato, kar se ta ali oni ne ujema z njihovim vedenjem, hoteli maščevati nad celim delom slovenskega naroda!

Da se je proti akciji slovenskih poslancev začela vzbujati neka nezadovoljnost, neka opozicija je le prenaravno.

Za nas je akcija naših poslancev premalo odvažna, dejal bi, prepohlevna, preponižna!

Če gredó oni, kakor pravi narodna pesen, čez tri gore zelene, želimo mi, da gredó še čez tri vode studene. Mi smo prepričani, da ni vse hvalevredno, kar storijo slovenski poslanci, in hvalevredno, kar ne storijo. Mi smo prepričani, da je treba še vse boljše, še vse odločnejše grajati, kakor slovenski poslanci grajajo.

Mi smo prepričani, da bi mogli naši zastopniki pri današnjih avstrijskih razmerah za naš narod kaj več izkresati, nego so izkresali. In ko smo videli, da poslanci slovenski neso trdi, kakor kremen, in ne tako ognjeni, kakor jeklo in da njih akcija daje le malo iskric, na katerih bi se mogla narodnost slovenska užigati, ker vidimo nadalje, da poslanci slovenski preveč ozir jemljejo, da so nekako preveč boječi, da so izgubili zaupanje v svoje moči in v moči našega naroda, začeli smo jim, kakor na črni petek, očitavati trpljenje našega naroda!

Prav iz srca mi je govoril „Slovan“ (11. šte.): „Pravila, „do ut des“, katero je navadno v političkem življenju skoro so popolnem pozabili naši poslanci. „Morali bi neprenehoma prepričavati razna ministerstva, da so še na Dunaji kot zastopniki slovenskega naroda in da ne nameravajo mirovati prej, dokler se zanj vsaj v primeri z njegovim davkom in njegovim številom ne stori toliko, kolikor za ostale v državnem zboru zastopane narodnosti. Tako naj bi postopali tudi naši državni poslanci. Nikdar mirovati, dan na dan nadlegovati vlado s svojimi zahtevami, tirjati izpolnitev njihovo vedno odločnejše in brezozirnejše, — to bi moralo biti njihovo pravilo.“

„A mesto tega, kaj vidimo? O budgetni debati vzdigne se ta ali oni poslanec, da bode z veseljem — ali še celo z „navdušenjem“ — glasoval za proračun, potem pa našteje nekatera desiderija slovenska, ki se pač zabeležijo v stenografski zapisnik, pa nimajo druge usode, ko da vezane pridejo v zbornično knjižnico. Tu treba pri vladi izven parlamenta posredovati in sicer posredovati brez prenehanja. To pa se ne godi. — Mi vsi se pač še spominjamo, s kakim eklatom je

LISTEK.

Knez Serebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil I. P.)

XI. Poglavlje.

Ponočni sprevid.

(Dalje.)

Car je hotel zakričati, pa ni mogel. V ušesih mu je strašno zvenelo.

Mrtvec se je poklonil Ivanu.

— Zdrav bodi Ivane, — rekel je zamolkel človeški glas — klanjam se ti, četudi si me po nedolžnem pogubil.

Te besede so segle v globočino Ivanove duše. On ni vedel, ali govori prikazen, ali se je pa njegova lastna misel premenila v glasove, občutljive za njegovo uho.

Priuzdignila se je druga stropnica; prikazal se je obraz okolničnega, Danile Adaševa, katerega je Ivan dal usmrtiti pred štirimi leti.

Adašev gledal je tudi izpod čela, in poklonil se je carju rekoč:

— Zdrav bodi, Ivane, klanjam se ti, četudi si me usmrtil po nedolžnem!

Za njim prišla je bojarinja Marija, ki je bila usmrtena z otroci. Prilezla je iz tal s petimi sinovi. Vsi so se poklonili carju in rekel je vsak:

— Zdrav bodi, Ivane, klanjam se ti!

Za njimi pokazali so se Kurjatev, knez Obolenski, Nikita Šeremetev in drugi, kateri so bili usmrteni na Ivanovo povelje.

Izba se je napolnila z mrtveci. Slednji se je nizko priklonil rekoč:

— Zdrav bodi, Ivane, klanjam se ti!

Uzdignili so se menihi, starci, nune v samostanske obleki in črnih kutah, vsi so bili blede in krvavi.

Prikazali so se vojaki, ki so bili s carjem pri Kazanu.

Na njih so se videle strašne rane, ki neso bile dobljene v vojski, a usekali so jih carski rablji. In zdaj so se pojavila dekleta v raztrganej

obleki in mlade žene z dojenčci. Otroci so stegovali roke k Ivanu in šepetali:

— Zdrav bodi, Ivane, četudi si nas po nedolžnem pogubil!

Spalnica se je vedno bolj polnila s pošastmi. Car že ni mogel ločiti domišljije od istinitosti.

Govorjenje pošatij je stokratno odmevalo. Odhodne molitve in mrtvaško petje vse to donelo je Ivanu na ušesa. Lasje so mu stali po konci.

— V imenu živega Boga, — rekel je, — poberite se, če ste hudiči, poslani iz pekla! Če ste res duše onih, katero sem usmrtil, — pa počakajte strašne sodbe božje! Bog bode sodil nas!

Mrtveci so se vzdignili, krožili in vriščali okrog Ivana, kakor jesensko listje, ki je nosi vihar. Še žalostnejše se je razlegalo petje, dež je zopet udaril v okno, in sredi šuma in vetra zazdelo se je carju, da je zaslišal trombin glas, kličeč:

Ivané, Ivane, ustani in pojdi k sodbi, pojdi k sodbi!

Car je glasno zakričal. Spalniki (dvorni uradniki, ki imajo stražiti carja po noči), pritekli so iz sosednih sob v spalnico.

klub slovenskih poslancev kranjskega deželnega zbora poslal konec leta 1883. med strmeči slovenski svet dvoje izjav, katerih prva zahteva izvedbo ravnopravnosti za Slovence po vseh kronovinah, druga pa rešitev nekaterih za kranjsko deželo imenitnih gospodarskih vprašanj. To dvoje izjav se je imelo izročiti ministerskemu predsedniku. Pretekla sta od tedaj že dva meseca in tretjega pol, a vendar doslej še nismo čuli, niti čitali, da bi se bili ti spomenici izročili na dotičnem mestu.

Več odločnosti, več solidarnosti, to je kar bi radi videli pri naših poslancih.

Gani se, komur je mari zahvala prihodnjega vnuka! I. D.

Govor poslanca dra. Vitezića

v državnem zboru v 14. dan marca.

(Dalje.)

Kar se tiče uradov, nadejali smo se Slovani v Istri, ko so bili državni temeljni zakoni objavljeni, da bode pravična in previdna vlada svoje delovanje po njih uravnala, da bode naš jezik v uradu in javnem življenju zavzemal dostojno mesto. Žal, da smo se prebudo varali. Kakor v šoli, tako je tudi v uradu vedno slabše. Naš jezik je po nemškem in italijanskem jeziku, kakor pri političnih, tako tudi pri finančnih in sodnijskih uradih nazaj potisnjen; v Istri so uradniki redki, ki so zmožni slovenskega jezika, še manj pa je tistih, ki bi s strankami znali pismeno občevati. Prvi uradnik, gospoda moja, ne pozna in ne govori jezika večine prebivalstva; tudi mu ni ljubo, če njemu podčinjeni v tem jeziku govorijo. Znan mi je slučaj, ko se je okrajni komisar z boljšega na slabše mesto prestavil samo za tega delj, ker je s hrvatskimi prebivalci in občinami občeval v jeziku njihovem; uradnik, ki se strogo drži državnih temeljnih zakonov, se tedaj kaznuje. V politične urade se nihče ne vsprejme, ako ne dokaže, da je nemškega jezika popolnem vešč, s hrvatskimi občinami občeje se samo v nemščini, in občine, ki na take dopise ne odgovarjajo, se kaznujejo; seveda z italijanskimi občinami občeje se v njih jeziku in celo hrvatske občine se nagovarjajo, da bi dopisovale v italijanščini. Če kaka hrvatska občina deželnemu odboru pošlje hrvatsko pisano ulogo, sme biti preverjena, da ne dobó odluka; taka uloga gre ad acta, ker o slovanskem jeziku sploh ničesar znati nečejo.

Občina Čreska bila je cerkovnej upravi v Beli (Caisole) na otoku Čresu od zgradbe neke cerkve nekaj dolžna. Cerkovna uprava dala je pobotnico v hrvatskem jeziku. Občina pa ni hotela denarja šteti, ker je bila pobotnica spisana v jeziku prebivalcev tega okraja, ki drugega jezika ne znajo, kakor hrvatskega.

Politične oblasti v čisto hrvatskih okrajih pišejo nemški, razpošiljajo svoje ukaze občinam nemški, kakor da smo zunaj v „rajhu“. Kje je našega jezika ravnopravnost? Ali naj mari mi Slovani v Istri znamo troje jezikov, da olajšamo drugim opravila?

Kaplan v Zvoneci obrnil se je do gosp. okrajnega glavarja v Volovskem s prošnjo, naj bi vendar z njim občeval v njegovem materinem jeziku, ker nobenega drugega jezika ne zna. Na to prišla sta dva dekreta, v 18. dan oktobra 1881 in v 16. dan

— Ustanite, — zakričal je car, — kdo bi še zdaj spal! Prišel je sodnji dan, udarila je poslednja ura! V cerkev! Vsi za menoj!

Carški dvorniki so se začeli gibati, zaslišalo se je zvonjenje. Ko so zaslišali zvon jedva zaspali opričniki, skočili so s klopj in hiteli oblačit se.

Mnogo jih je pirovalo pri Vjazemskem. Sedeli so pri polnih kupicah in peli junaške pesni. Ko so zaslišali zvon, planili so kvišku, oblekli naglo črne meniške halje po bogatih kaftanih in pokrili si glave z visokimi kutami.

Vsa sloboda je oživela. Cerkev Matere božje se je krasno zasvetila. Prestrašeni bivateli hiteli so k vratim in zagledali so mnogo lučij, ki so švigale iz sobe v sobo v dvorci. Potem se je naredila dolga vrsta in sprevod se je vlekel po vnanjih hodnikih, ki se držali iz dvorca v cerkev.

Vsi opričniki oblečeni v kute in črne meniške halje nesli so smolnate bakle. Blesk lučij je čarobno odseval na rezanih stebrih, in olupšanih na stenah.

Veter je mahal z meniškimi halami, a lunina svetloba je čarobno lesketala z lučmi vred po zlatu, biserjih in dragih kamenih.

(Dalje prih.)

februvarja 1883, katera si zaradi njijine originalnosti prečitati usojam.

V prvem dekretu se pravi (čita):

„Ihr Ansuchen, mit Ihnen nur in croatischer Sprache zu verkehren, kann keine Berücksichtigung finden, weil Sie nach Ihren Studien auch der deutschen mächtig sein müssen, welche in Oesterreich die Verkehrssprache zwischen landesfürstlichen Behörden ist, wozu die Pfarr- als delegirte Standesämter (Matrikenführer) gleichfalls zu zählen sind.“

K. k. Bezirkshauptmannschaft Voloska am 18. October 1881.“

Povod družemu dekretu bila je okrajnega glavarja okrožnica istemu kuratorju v Zvoneci, in ta bila je nemška. Poslal je okrožnico nazaj in prosil, naj bi se vendar priložila hrvatska prestava, ker nemški ne zna, in ni v celem kraju nikogar, ki bi preskrbel nemški prevod. Na to prošnjo dobil je naslednji odgovor (čita):

„Dem hochwürdigem Curatante in Zvoneca mit dem Bemerken, dass die Seelsorgeämter in Angelegenheiten der Matrikelführung lediglich als vom Staate delegirte Staatsämter functioniren und hiemit als solche als delegirte Organe der politischen Staatsverwaltung aufzufassen sind. (Čujte! na desni.) Die Sprache des internen Verkehrs der politischen Staatsbehörden aber ist ausschliesslich die deutsche.“

Ich sehe mich daher nicht veranlasst, Ihnen in croatischer Sprache zu schreiben.

K. k. Bezirkshauptmannschaft Voloska am 16. Februar 1883.

Jettmar m./p.“

Iz teh dveh dekretov, gospoda, je razvidno, da je gospod okrajni glavar, ne brigaje se za postavne določbe, svojevoljno že davno uvel nemščino kot državni jezik, in sicer tako na široko, da jo je hotel raztegniti celo na matrikovodje. Naravnoposledica take naredbe bila bi potem, da bi se matrike same v vsej tostranskej državnej polovici morale pisati v nemškem jeziku. Kolik haut gout za gospoda poslanca grofa Wurmbraunda (živahna veselost) in somišljenike. Gospodje bi lahko gospodu okrajnemu vodji dali spričevalo dobrega vedenja; je li pa v jednakej meri s tem zadovoljen g. ministerski predsednik, prepuščam njegovej rzsodbi.

Pred 10 leti — v 29. dan aprila 1874 interpeloval sem v tej visokej zbornici o rabi slovanščine v uradih in sodnijah. V 15. dan februvarja 1875 odgovoril mi je bivši minister notranjih zadev baron Lasser. Ne bodem čital obeh teh spisov, a dovolim si vendar nekoliko opomb k dobljenemu odgovoru.

(Dalje prih.)

Letošnji proračun v državnem zboru.

VI.

Glavni govornik leveice, stari dr. Herbst imel je tudi letos v budgetnej debati nesrečno misel, nekaj braniti, česar nihče še napačal ni. Silno čuino se vidi osivelega voditelja nemških liberalcev, kateri vladal je djanstveno Avstrijo celih dvajset let, kako celo poldrugo uro pred odličnim zborom avstrijskih narodov postavlja na noge umetno narejeno „soldatesco“, da jo konečno igraje se, zopet na tla polaga! Celo v proračunu hodil je z mokro gobo okolu števil, katerih nikdar ni bilo postavljenih in zapisanih. Ali tako dela „opozicijska eksclenca“ sploh, odkar sedi na levici, in nekdanjega pravnega ministra veseli jedino le še to, da na čelu upravnega našega sodišča stoji mož „von entschiedener Parteistellung“, ker sicer bi bil „der zweigetheilte“ minister baron Conrad že davno vse nemške učilnice po Českem in Moravskem podreti ukazal! Svojega trdega sedeža v državnej zbornici se je že naveličal; kakor hitro ga še kaj zbóde, ustal bo ter šli bodo vsi k svojim „penátom“ „auf Nimmerwiedersehen!“ Za sedaj pa še upa, da se bodeta dosegla mir in sprava na Českem, ako se zvrši upravna razdelitev, preustrojba česke dežele, to se namreč po poznejših levičarskih komentarjih pravi: poprej mora Taaffejevo ministerstvo stole odstopiti, če možno samim koprnečim kandidatom z leveice, poprej še se morajo odpreti zatvornice državnega jezika za avstrijsko-slovanski potop in zabiti je treba Pražakove jezikovne naredbe v zemljo in drugo tako! „Das sagt er, der Gemässigte, der Konservative!“ In obklinil bi rad nemške okraje na Českem, da bi se moglo vsacega Čeha po odgonu poslati vun, kateri bi se drznil prestopiti obklinjeno mejo! Ali kdo bo še davil mrtvorajeno dete? „Štiri leta zmirne dobe so pretekla, a protivja neso manjša. Naj le pridejo še druga štiri leta na račun Nemcev?“

Zadovoljeni tudi oni drugi neso, ker se njih zadeve ne dajo sprijazniti z države obstankom. Domoljuba obhajajo skrbi in pečali in povprašuje se: „Was soll, was wird aus unserem alten Oesterreich werden?“ Tako sklepal je dr. Herbst svoj govor 12. t. m., in z ozirom na ta sklep mika nas povprašati: „Was soll, was wird aus unserem alten Herbst — noch werden?“

Vzvišenemu in preresnemu poklicu državnega zbora zvest in priležen govor imel je zvesti sin českega naroda dr. Mattuš, ki je glavni govornik desnice, s preprostimi besedami razjasnil je proračun in položaj, po državniško mirno zavrnil napade in pomišljaje ter sploh navduševal za politiko v avstrijskem, pravičnem in spravljivem dubu. Vsaka misel v tem govoru kaže, da se moža ne čisla zastoj mej korifeje visoke zbornice. Z obširnega govora posnemimo le naslednje: Po kratkej polemiki proti predgovorniku pravi dr. Mattuš, da smo neugodne sodbe o državnih financijah od leveice že vajeni, in v budgetnej debati sploh ne gre za drugo, nego za nove dokaze starim stavkom. Števila budgetnega poročila, brez zavijač sestavljena, mogó vsakogar prepričati, koliko napredka in zboljšanja v finančialnem položaji kaže letošnji državni proračun. Tu je zlasti vedno visoki kurz naših državnih papirjev, za katerega bi pač opozicija štela vladno odgovorno, ako bi bil nizek. Več nego šest sedmin primanjkljaja gre za investicije, za galicesko poprečno železnico, ariberško in česko-moravsko železnico, s čemer vsem si država za vse veke postavi prico svojeje skrbi za narodno-gospodarske težnje. Gledé doteklega privilegija severne železnice vede se vlada samo z ozirom na državno in narodsko blaginjo. Skuša se tudi neumorno, kako bi se rešila obrtna in socijalna vprašanja. Pobijani samoupravni cenovnik za carino kaže svojo svetlo stran v proračunu, a še bolj v industriji. Tržaška pomorska trgovina obeta se pozuidigniti vsled diferencijalnih cenovnikov za kolonialno blago. — Odlični govornik na to izpregovori o jezikovnih debatah, ki so pokazale, kako različno se v državnej zbornici sodi o enakopravnosti avstrijskih narodov; predlogi manjšine zato neso mogli obveljati, ker so Slovanom hoteli vzeti to, za kar jim osnovni državni zakoni dajejo poroštvo; iz debat se pa vsaj to lahko razbere, koliko imamo gledé jezikovnih pravic upati od leveice. Ali prevažno vprašanje ni še rešeno. Jezikovni razpor vsaj na Českem potolažiti, predlaga dr. Russ razdelitev kraljevine Česke po jezikovnih mejnikih. Njegove izjave bi bile vredne, da bi se jih preudarilo, ali govornik pritrditi ne more temu, da bi Nemec po vseh okrajih našel svojo pravico v svojem jeziku, Čeh pa ne. Nauki o paralelizmu mej vnanjo in notranjo politiko so krivi in brezumni, ker bi po njih državna vlada morala biti naklonjena najbolj tistemu narodu, katerega bi se imela najbolj bati, kadar se bliša vnanja nevarnost. Levičarji so centralisti iz narodnih ozirov, desničarji pa spoštujejo enakopravnost in samoupravnost. Če hočemo, da nam je država mati in zavetnica, moramo jej pomagati, ako smo pogodljivi in si vzajemno pripoznavamo pravice. — Desnica odlikovala je govornika z obilo pohvalo; potem pa se je sklenil budgetne debate dan četrti.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 24. marca.

Misli se, da bode danes končana budgetna debata v državnem zboru, potem se pa bodo pretrgale obravnave državnega zbora za jeden teden. 31. t. m. se pa zopet začné seje, in bodo do 4. ali 5. aprila, kadar se pričnó velikonočne počitnice. Še pred Veliko nočjo se bode rešil zakon o železnici Metković-Mostar, kajti skupna vlada želi, da se ta stvar hitro reši.

Senat nemškega Pražkega vseučilišča se je tudi za delitev bogoslovske fakultete izrekel.

Volitve v ogerski državni zbor bodo sredi junija. Državni zbor sam pa bode zboroval do sredi maja. Velikonočne počitnice bode imel štirinajst dnij.

Vnanje države.

Ruska vlada bavi se sedaj z vprašanjem, da bi se na ruskih vseučiliščih tudi vpeljale privatne docenture, kakor so v Avstriji in Nemčiji. Najprej hočejo poskusiti s privatnimi docenti na prirodosnanskih in medicinskih fakultetah. — Ruski listi vedno bolj zgubljajo simpatije do nemške zveze. Skoro vsi jo obsojajo razen oficijoznih in reakcijoznih „Moskovskih Vjedonostij.“ „Ruskij Kurjer“ misli, da Bismark le zato želi ohraniti mir z vnanjimi državami, da bo mogel zatirati svobodo v

Nemčiji, in s svojim uplivom tudi v drugih državah. Vse njegovo delovanje meri na to, kako bi zatiral zavedne narode.

Poslednji čas se mnogo govori, da bodo vlade se sporazumele, kako skupno postopati proti **anarhistom**. Kakor javljajo poročila iz Londona, je že zagotovljeno vzajemno postopanje redarstva raznih dežel. Oddelek Londonske skrivne policije, ki bode imel nalogo zasledovati anarhiste, sestavljen bode iz 50 članov. Po narodnosti bode 12 Angležev, 12 Ircev, 12 Amerikancev, drugi bodo pa Rusi, Francozje, Avstrijci, Ogrji, Italijani, Španjci. Organizovanje te policije izročeno je podtajniku irske kriminalne policije, Jenkinsonu.

Dosedanji **italijanski** ministerski predsednik Depretis je zopet prevzel sestavo novega ministerstva. Izstopili bodo iz ministerstva minister nauka, poljedelstva, vojske in pravosodja, drugi ministri ostanejo.

Francoska zbornica in senat sta vsprejela postavni načrt o podeljenju odlikovanj in remuneracij armadi, ki je v Tonkingu. — Rumena knjiga, ki se je predložila zbornici, natančno predstavlja obravnavanje s Hovasi meseca novembra lanskega leta. Sporazumjenje se ni doseglo, ker Hovasi neso hoteli priznati pravice Francije na severo-zapadni del otoka, temveč ponujali samo neko vsoto v denarjih. — Utrabo v Thaïngayenu, katero je vzel general Brière, branili so Kitajci. Brière, ki je včeraj pršel v Ha Noi, pripeljal je sabo mnogo zastav in 40 bronastih topov, ki so se vzeli sovražniku.

Nemški državni zbor je vsprejel predlog vodje katolikov Windthorsta, da se socijalistični zakon izroči posebnej komisiji v pretres.

V **danskem** ministerstvu navstal je razpor o budgetnem vprašanju. Misl se, da odstopita minister bogočastja Scavenius in vojni minister Ravn.

Turška vlada se je neki obrnila do vele-vlastij, ki so podpisale Berolinsko pogodbo, da bi posredovale v vprašanju o mahomedanskih posestvih v Srbiji, ker srbska agrarna postava škoduje v Srbiji živčim mahamedancem. Ob enem se poroča iz Carigrada, da rusko poslanstvo priganja, da se hitro izplača zaostala vojna odškodnina.

Kakor javljajo poročila iz vzhodnega Sudana, se je tam položaj **Angležev** dosti zboljšal. Osmana Digma zapuščajo njegovi privrženci, in se najbrž ne bode več upal začeti boja. Vesti iz Chartuma so pa jako neugodne. Gordon je neki popolnem obkoljen, od vseh strani se bližajo sovražni rodovi Chartumu. Vendar se mu je posrečilo oteti 500 mož močno posadko iz Hafaje. Znan parnellit O. Kelly, bivši dopisnik Newyork Herald, sedaj član parlamenta, podal se je neki k Mahdiju, da ga ščeva proti Angležem. Anglija svetuje egiptovskemu podkralju, da bi izdal sledečo proklamacijo: Egipt propušča Angliji mirno rešitev sudauskega vprašanja z Mahdijem s tem pogojem, da se tam bivajoči Egipčani ne bodo več nadlegovali in se bodo smeli mirno vrniti domov. Osman Digma naj razpusti svoje čete, smatra vojsko končano in umakne se v El-Obeid. Suakim in afrikanško obrežje do Massauah bodo zasedle angleške čete, dokler se ne pomirijo Arabi. Gordonov naslednik z naslovom gouvernerja in sultana Chartumskega bode kak šejk, katerega zmernost in pomirljivost bosti porok za izpeljavo pogodb, ki se bodo sklenile mej Anglijo in Mahomed Ahmetom. — Lord Granville se prizadeva ohraniti suvereniteto turškega sultana v Sudanu.

Dopisi.

Iz Trsta 20. marca. [Izv. dop.] 16. t. m. bil je delavskega podpornega društva redni občni zbor, pri katerem se je volil nov odbor za jedno leto.

Predsednik odpre zbor ob 7. uri zvečer, ter vabi navzoče člane, naj trikratni živio zakličejo svojemu visokemu pokrovitelju in cesarski rodovini, kar se telegrafično javi cesarjeviču Rudolfu.

Predsednik povdarja v daljšem govoru in priporoča članom, da naj skrbé za red in mir, v društvu; da naj nagovarjajo in vabijo Slovane v Trstu, da pristopijo v domače društvo že bolj mnogobrojno, ko v preteklem letu; nazadnje povdarja, naj vsaka agitacija, od danes naprej prestane in naj vsi sploh delujejo v korist in napredek društvu (kaj pa za združenje obeh društev?) Tajnik prečita društveno zgodovino celega leta ter se spominja mrtvih in dobrodušnih članov.

Blagajnik poroča v daljšem govoru napredek v dohodkih pa tudi v troških; člani so redno svoje tednice plačevali, kar ga največ veseli, da jih ni treba tirjati. Želi pa, da bi se dohodki še bolj namnožili, da bode gmotno stanje v lepem cvetu. Nadalje prečita bilanco o dohodkih in troških; ter proračun za to leto, kar se vse z velikim molčanjem vsprejme.

Predlog g. Gulina, kateri je nova pravila izdelal, katera pa se večinoma ujemajo z dozdanjimi, se odda prihodnjemu odboru, da ga izroči posebnej komisiji v pretres, ter se skliče v svojem času izredni občni zbor, da to stvar natančneje razpravlja.

Največ hrupa je prouzročil priziv izključenega člana Mramorja, ker je okaral jednega odbornika, ker ta ni redno plačeval in s plačili zaostajal; zaradi tega je bil od odbora izključen (žalostno). V obrambo tega oglasi se gosp. P. Peršič (nekdanji predsednik Rojanske Čitalnice) ter v dolgem jedernatem govoru pobija dejanje odbora in prepričevalno naglašja, da izključeni ni toliko zakrivil, da bi se radi tega odstranil, ker je že pet let reden in dober plačevalec, ter gleda na red društva; dalje reče proti zboru: Ta ubogi delavec, je svojim otročičem in sebi od ust utrgal težko zaslužen denar, da je društvo podpiral, in da sem jaz na njegovem mestu bil, bi tudi tako storil, samo bolj politično (dobro klici). A če je tudi kaj zakrivil, prosim občni zbor, da mu odpusti in ne potrdi odborovega izključenja, (dobro, živio-klici, mnogi člani govorniku čestitajo.)

Potem stavi gospod predsednik predlog: Naj prihodnji odbor zopet vsprejme Mramorja za člana; (vzprejeto z veliko večino). Videti je bilo skoro mej vsemi navzočnimi zadovoljstvo o tem sklepu; samo nekaterim pod vodstvom nekega (trabanta ogljarja) ne. To so pa taki ljudje, ki jim ni mari za slogo, nego za strankarstvo in cepljenje društva, in so tudi največ krivi, da se nesti obe društvu še zjedini.

Zahvali se zbor odstopivšemu odboru za njegov veliki trud, in posebej še predsedniku in uradniku. S tem je bil ob 9. uri zbor zaključen. Mora se reči in društvo sme ponosno biti; da je večina izredno mirno in pazljivo vse slušala, brez najmanjšega nemira. Tržaški Slovenci moramo se ponašati, mej tolikimi društvu je naše uzorno, kakor bi Nemec rekel „Musterverein“.

Zatem je g. predsednik naznanil, da se prične skrutniji oddanih volilnih listov. Kdor hoče izvedeti izid, naj počaka. Volilnih listov je bilo do 800 oddanih; pred zborom agitovalo se je od vseh strani prav teroristično. Po 2. ure popolnoči, se je konstatovalo, da so z veliko večino v vodstvo voljeni gg. V. Dolenc, predsednik, M. Katalan, tajnik i d., Šmid, blagajnik.

Velik hrup prouzročil je nek pisar jedne tukajšnjih loterij, prošli teden. Nek tržaški gospod stavi na činkvino, na pet števil 24 gld. Nemarni pisar, pa si zase pridrži 18 gld. in zapiše v matico samo 6 gld. Sreča ali nesreča je hotela, da so bile tri številke na omenjeno činkvino uždignene: ter je dotičnik dobil samo 2640 gld. namesto 10.550 gld.

Slovanska Čitalnica je prevzela vse gornje dvorane z vrtom vred pri Monte Verde za svoje svrhe, za ta veliki korak v prid Slovanstva v Trstu se mora dotični gospodi čestitati, ker so prekrizali nekim milijonarjem od „Circolo artistico“ račune.

Domače stvari.

— (Izjava.) V št. 68. „Slov. Nar.“ omenjeno pismo „Slov. društva“ v Mariboru sem jaz sprejel in ga potem izročil g. Raiču. Ker pa tačas ni bilo vseh slovenskih poslancev na Dunaji, zlasti ne onega gospoda, kateri je imel nalog sklicati v pogovor slovenske poslance, a je treba bilo, še pred budgetno debato govoriti z g. učnim ministrom, storili smo to štajerski poslanci. Pismo smo mislili pri namenjenem skupnem shodu naznaniti, kar se ve da zdaj ni treba, ko je tiskano v „Slovenskem Narodu“. Sicer pa slovenski poslanci nemajo svojega posebnega kluba. Po prihodnjih volitvah se bo pokazalo, ali bo mogoče in ali bi bilo koristno, napraviti posebni klub. Po mojem prepričanju se bode s časom gotovo za druge Slovence saj toliko doseglo, kolikor se je v šolstvu na Kranjskem upeljalo. Ovire so pa veliko večje, nego si more misliti tisti, ki stvari le od daleč gleda in sodi. Naj se tudi ne pozabi, da 13 ali 14 mej 353 nema toliko veljave, ko 60 ali 70, da je zborova večina sploh neznatna in sestavljena iz najrazličnejših elementov, kateri se le v prav redkih slučajih dadó združiti v — aut-aut. Konečno le še konstatujem, da so vsi slovenski poslanci v vseh narodnih zadevah složni in solidarni.

Dr. J. Vošnjak.

— (Gospod dr. Karol vitez Bleiweis Trsteniški) nam piše, da on ni predlagal, „naj bode na čitalniški restavraciji nemški napis“, ampak da je bila stvar taka: Najemnik želi namreč napisati v slovenskem in nemškem jeziku, da je v Čitalnici zaloga Puntigamske pivovarne. Govorilo se je toraj v odborovej seji, ali se mu sme dovoliti „da ima zraven dosedanjega napisa „Čitalniška restavracija“ še napis v slovenskem in nemškem jeziku: Zaloga puntigamske pivovarne „Depôt der Puntigamer Bierbräueri“. Dotični pred-

log stavlil je gosp. M. P. Jaz sem ga podpiral in sicer: 1. Ker je gostilna obrtnijsko podjetje, s katerim društvo nema ničesar opraviti. 2. Ker nam pri sedanjih razmerah mora biti prva skrb, da dobimo finančno dobro situiranega najemnika. Tako dr. vitez Bleiweis. Iz tega je jasno, da je res šlo za nemšk napis. G. dr. vitez Bleiweis ga sicer ni stavljal, pač pa podpiral, kar je bilo vsekako nepotrebno. Nemšk napis v Ljubljani je „od muh“, motivacija zaradi podpore tega predloga pa šepa na obeh nogah. Da bi bila gostilna obrtno podjetje, s katerim društvo nema nikakega posla, to jednostavno ni istina, čemu bi sicer pač o temi meli sejo in se o gostilni posvetovali? Ali ne oddaje baš društvo gostilne? Trditi tedaj, da gostilna z društvom nema ničesar opraviti, nam je nerazumljiva. Isto tako ničev je ugovor, da mora biti prva skrb, dobiti gmotno podprtega najemnika, kajti razen Puntigama oglašili so se za gostilno gg. Kozler, Mayer, krčmar od „Krone“ in krčmar iz Abacije. Želja po nemškem napisu morala bi se zavrniti takoj a limine, ne pa, da se 7 odbornikov dolgočasno o tem posvetuje in naposled stvar le per majora reši. Da so se g. Puntigamu jasno razložile razmere Ljubljanske, ne misli bi niti na nemški napis, ki pri nas ni več reklama, nego baš nasprotno in izostal bi bil ta dogodek, ki je zopet pokazal premehek, golobjo nrav nrs Slovencev, nepotrebno popustljivost našo. Principiis obsta!

— (Mestnega zbora odsek za olupšavo mesta) bode letos Tivolski park jako olupšal z novimi nasadi, katerih nekateri so že dogotovljeni. Skrb za park in nadzorovanje njegovo prevzel je v hortologičnih stvareh izvedeni mestni odbornik gosp. Fran Kolman. — A tudi v drugem oziru bode res marljivi olupševalni odsek mnogo storil za prekrasni naš Tivoli. Spominjamo le novega gozdnega pota, kateri bode izpeljal od švicarske hiše v Šiško in s katerim se bode gotovo jako ustreglo Ljubljanskemu občinstvu; saj je Šiška vedno še in bode menda tudi ostala najprijetnejše izletno mesto njegovo. Da se bode ta pot izvršil, gre pa glavna zasluga bratom Kozlerjem, ki so blagovoljno odstopili brezplačno za ta pot potrebni prostor v svojem gozdu.

— (Jednostranost gosp. Horwath-a.) Kakor znano, se je pevski zbor naših filharmonikov v zadnjem času tako skrčil, da bi ga kmalu nič ne bilo. V tej sili priskoči jim na pomoč gospod ravnatelj tukajšnjega učiteljskega, in nolens-volens morajo gg. pripravniki in pripravnice sodelovati pri tem društvu, dočim jim je pristop k pevskemu zboru Ljubljanske Čitalnice strogo zabranjen. To jednostransko ravnanje g. Horwatha nam je nerazumljivo.

— (Zastava „Savinjskega Sokola“) došla je te dni v Ljubljano in se razstavila danes v prodajalnici narodnega trgovca gosp. J. Lozar-ja na Velikem trgu. — Danes in prihodnje dni tega tedna ostane zastava na ogled, in kdor se zanima za umetno izvršeno vezanje v zlatu in srebru, naj ne zamudi prilike, da si jo natančneje ogleda. — Naročila se je po bivšem tajniku „Sokola“ Ljubljanskega gosp. V. Legat-u in izdelala jo je tvrdka: Krickl in Schweiger v Beči. Zastava izgotovljena je iz težke dvojnato naložene belo-modro-rudeče fine svile (gros-grain), visoka je 135 ctm. dolga 170 ctm. Na prednji strani krasi zastavo „Sokolov monogram“, kateri na spodnjem delu obdaja lepo izdelan lipov venec, nad istem pa v polukrogu društveni pozdrav: „Na zdravje!“; vse pristno zlato Na drugej strani je „jugoslovanski grb“, na sreberno dno z zlatom vezan, nad njim avstrijska krona, izdelana posebno lepo in pravilno. — Zastava obrobljena je s 6 cmt. dolgimi zlatimi bollion-franžami, drog zastave pa je v gotškem slogu lepo rezljan ter pozlačen. — „Sokol“ na konci zastave stane sam 100 gld., naročil ga je g. Tambornini: izdelal pa mojsterski Ljubljanečan g. Karol Kosak. — Omeniti nam je še krasnega bandelirja za zastavonošo, ki ima na prsih „Sokolov monogram“, na prekrizji pa „jugoslovanski grb“ v zlatu. — Zastavo „Savinjskega Sokola“, predno se je naročila, skiciral je mestni inženir g. J. Duffé. Obrisi, po katerih se je delala, napravili so se pa v Beči. — Mi prav iz srca čestitamo hrabremu „Sav. Sokolu“ na toli krasnej zastavi. — Slikal bode isto tukajšnji naš narodni fotograf gosp. Pogorelec, in se bodo fotografije dobivale v dan slavnosti blagoslovljenja o Binkoštih v Mozirji.

— (Čast domači obrtniji.) Gosp. J. Matijan, umeteljni mizar v Ljubljani, dobil je jako

častno naročilo. Izdelati ima namreč vse posobje (opravo) cesarske jahte „Greif“ in torpedovke „Lussin“. Za cesarsko jahto bode večinoma treba posebno lepega dela in najfinejšega blaga. Vse delo mora v kratkem biti dovršeno. Vsacega domačina mora ta napredek domače obrti le veseliti.

— (Male hiše), za stanovanje rodbinam, tako zvana delavska stanišča (Arbeiterwohnungen) misli kranjska branilnica še letošnje leto zidati po kranjske stavbene družbi, na prostorih stavbene družbe za nuskim in Seunig-ovem vrtom, proti Vrtači.

— (Ljubljanski pekovski mojstri) izročili so mestnemu zboru skupno prošnjo, naj blagovoli skleniti, da se neokusna prodaja kruha pred rotovskim poslopjem v pletenicah, ki stojé v prahu ali v blatu, odslej prepove. Prosilci se sklicujejo na to, da je ravno pri kruhu treba največje snažnosti in da je dovolj prodajalnic kruha na mestnem trgu, kakor tudi po vseh ulicah in cestah mesta.

— (Umor častniškega namestnika.) V okraji Rožno, občina Blanica so 16. t. m. iz Save potegnili mrtvo truplo Franca Grösswanga, rojenega v Siegeni na Štajerskem, častniškega namestnika peš-polka baron Dahlen št. 7. Mej. 9. in 11. t. m. je Grösswang odšel s svojim batalijonom iz Zagreba v Celovec in mej postajama Vidmom in Zidanim mostom je bil pogrešen. Njegovo truplo je bilo jako razmesarjeno, in manjkalo mu je tudi kape, čevljev in sablje. Obdukcija je konstatovala, da je bil umorjen, ter sti mu s sekiro bile zdrobljeni obe roki in črepinja, poleg tega je imel tudi več ran na obrazu. Kdo ga je umoril, se še nič ne ve.

— (Duhovenske spremembe v Ljubljanski škofiji.) Umrl je preteklo soboto gosp. Krašovec, župnik v Šmartnu pri Kranji. — Gosp. Ivan Košmelj postal je župnik v Begunjah. — Gosp. Anton Zupan gre iz Grada v Kočevsko Reko. — Gosp. Josip Škofic iz Begunj v Polhov Gradec. — Razpisana je župnija sv. Ožbalda do 1. majnika. —

— (Razpisana je služba) na jednorazrednici v Hotiči pri Litiji. Plača 400 gld. in stanovanje. Prošnje do 10. aprila t. l. na okr. šolski svet v Litiji.

Poziv slovenskim pisateljem.

Odbor „Matice Slovenske“ se do vseh rodoljubnih pisateljev slovenskih obrača z iskreno prošnjo, da bi čim prej, tem boljše tudi letos poslali primer-nih doneskov za letošnji Letopis.

Kakor lani, vzprejemali se bodo tudi letos v Letopis samo izvirni znanstveni in znanstveno-poučni spisi iz raznovrstnih strok človeškega znanja; vendar je želeli, da bi čestiti gospodje pisatelji svojim razpravam izbrali take predmete, ki ugajajo obče znanim književnim potrebam naroda slovenskega, ter zaradi svoje splošne zanimivosti prilažajo večini Matičinih družabnikov.

Rokopisi naj se pošiljajo do konca junija t. l. ali naravnost uredniku Letopisa, g. prof. Fr. Levcu, ali pa prvosedstvu Matice Slovenske v Ljubljani.

Po pravilih določena nagrada v Letopis vzprejetim spisom se bode izplačala, kadar bode knjiga dotiskana.

V Ljubljani 19. marca 1884.

Za odbor „Matice Slovenske“:

Grasselli,
prvosednik.

Prof. Senekovič,
odbornik.

Gg. peveci Ljubljanske Čitalnice!

Ker se priredi prihodnjo nedeljo beseda v Čitalnici, so vsi gg. pevci uljudno prošnje, pevske vaje, ki bo v sredo 26. t. m. točno ob 8. uri zvečer, polnoštevilno se udeležiti.

Na zdravje!

Odbor.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
22. marca	7. zjutraj	728.62 mm.	+ 3.0°C	sl. vzh.	obl.	5-30 mm.
	2. pop.	728.40 mm.	+ 6.5°C	sl. vzh.	obl.	dežja.
	9. zvečer	731.81 mm.	+ 3.4°C	sl. jvz.	obl.	
23. marca	7. zjutraj	734.31 mm.	+ 4.6°C	sl. jvz.	obl.	0-00 mm.
	2. pop.	733.59 mm.	+ 9.6°C	z. svz.	d. jas.	
	9. zvečer	733.19 mm.	+ 2.8°C	sl. vzh.	jas.	

Srednja temperatura obeh dni je znašala + 4.3° in + 5.7°, oziroma jednaka normalu in za 1.2° nad normalom.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Ljudsko sredstvo. Moll-ovo „Francosko žganje in sol“ daje ravno tako uspešno kakor ceneno sredstvo proti trganji po udih, ranah, oteklinah itd. Cena steklenici z navodom 80 kr. Vsak dan razpošilja po pošt-nem povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 9 (690—4)

Dunajska borza

dné 24. marca t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	79 gld.	75
Srebrna renta	80	85
Zlata renta	101	85
5% marena renta	95	30
Akcije narodne banke	843	—
Kreditne akcije	325	50
London	121	40
Sebro	—	—
Napol.	—	61 1/2
C. kr. cekini	—	68
Nemske marke	59	25
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	123
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	170
4% avstr. zlata renta, davka prosta	101	65
Ogrska zlata renta 6%	122	40
„ papirna renta 5%	92	—
5% štajerske zemljišč. od vez. oblig.	88	65
Dunava reg. srečke 5%	104	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	100 gld.	115
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	120	75
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	107	40
Kreditne srečke	105	50
Rudolfove srečke	100 gld.	173
„	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	117
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	237

Poslano.

(15—6)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujuče piče,
I kas izkušan liek proti trajnom kašlju plućevine I
želudca boleti grkljana i proti méhurnim kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

Knjigovez

(191)

za prosta dela ali obrezovanje papirja se vsprejme.
Ed. Prettenhofer, Gradec, Realschulgasse št. 8.

JAKOB BURGER,

koncesijoniran zidarski mojster,

v Šiški št. 29,

(174—3)

priporoča se za napravo stavbenih načrtov (planov)
in proračunov, prevzame in izpelje povsod vsakatera
zidarska dela po mogoče nizkih cenah.

Zenitvena ponudba.

Samostojen, mlad, 30leten mož, lepe in prijetne
postave, posestnik, gostilničar, trgovec itd., v lepem
in prijetnem na Kranjskem, želi se koj po Veliki noči
oženiti s pridno, pošteno in zalo Slovenko od 22 do
28 let staro, ki ima tudi nekoliko tisoč goldinarjev
gotovine in veselje do gori imenovanega. Resne po-
nudbe, če je možno s fotografijo, pod šifro: „S. Č.
K.“ vzprejema upravnistvo „Slov. Nar.“ (181—3)

Deželna Rogaška slatina.

„Tempeljski vrelec“.

Uspešni lek za želočne bolezni.
Z vinom mešana prijetna hla-
dilna pijača. (142—2)

Dobiva se pri g. **Mih. Kastner-ji**, kakor tudi pri
gg.: Josipu Fabian-u, C. C. Holzer-ji, Peter Lassnik-u,
J. Luckmann-u, Jan. Perdan-u, Jos. Schläffer-ji, Schuss-
nigg-u & Weber-ji, Josipu Terdini v Ljubljani.

Pivovarna v Senožečah

ima v zalogi

izvrstno domačo pivo

letošnjega izdelka v **sodčkih** in **botelijah**. Priporoča se vsem dosedanjim pre-
jemnikom in drugim gostilničarjem, ki želé slav. občinstvu postreči z **zdravo**
pijačo. Postrežba je natančna in ceno.

Senožeče, pošta Postojina. (184—2)

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.

Kot učenec ali praktikant

vsprejme se dobro odgojen deček v nekež tukajšnji pro-
dajalnici špecerijskega blaga in železa. — Natančneje se zve
pri upravnistvu tega lista. (182—3)

I Novo I

Najboljši seme **velikanskega korenja** (1 sad 8
do 10 funtov teže), **prava, čista, domača in nem-**
ška detelja, velikanska pesa, vsake vrste **trave**,
kakor najbolj sloveča **cesarska senožitna mešanica**
(Kaiser Wiesenmischung), najzlahtnejše **trave** in **detelje**
skupaj. Semena so za vsako zemljo ugodna, zanesljivo ka-
ljiva in dobra; dobé se pa (tudi po pošti) najceneje pri

J. R. Paulin-u,

špecerijska prodajalnica „pri voglu“ v Ljubljani.

Tudi prava **japonska ajda**, naravnost došla, bo
letos zopet tukaj za dobiti. (177—3)

C. k. privilegij za zboljšanje
šivalnih strojev.

Ivan Jak,

v Ljubljani, Hôtel Evropa.

Zaloga vsakovrstnih

šivalnih strojev

za družine in rokodelce, rabljivih za

vsakatero šivanje. (113—7)

6letna garancija!

Poduk brezplačno. Na mesečne obroke po 4-5 gl.

5000 1 (788—30) ostankov sukna

(po 3—4 metre), v vseh barvah, za polno možko
obleko, pošilja po pošt-nem povzetju, ostanek po 5 gl.

L. Storch v Brnu.

Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati.

Izumil!!!

Po neutrudljivih študijah se je **dr. pl. Ben-**
den-u posrečilo napraviti

pomado za lase,

o katerej se po vsej pravici trditi sme, da **za-**
dostuje svojemu namenu. Po tej pomadi v
kratkem času zrastejo gosti lasje in brada, ter je
tudi dober pripomoček proti izpadanju las. **Izu-**
mitelj jamči za gotov uspeh.

Cena lončku 2 gld.

Pristna se dobiva proti predpošiljavi zneska pri
izumitelji samem, **dr. pl. Bendenu**, Prag,
Salmgasse 7. (56—19)

Čudovite kapljice

Sv. Antona Padovanskega.

To priprosto in naravno zdravilo je prava dobro-
dejna pomoč in ni treba mnogih besedi, da se do-
kaže njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko
dni, olajšajo in preženejo prav kmalu najtrdovrat-
nejše želodčne bolezni. Prav izvrstno ustrezajo zoper
hemoroidje, proti boleznim na jetrah in na vranici,
proti črevesnim boleznim in proti glistam, pri ženskih
mlečnih nadležnostih, zoper beli tok, božjast, zoper
skropok ter čistijo pokvarjeno kri. One ne preganjajo
samo omenjenih bolezni, ampak nas obvarujejo tudi
pred vsako boleznijo.

Prodajejo se v vseh glavnih lekarnah na svetu;
za naročbo in pošiljavo pa jedino v lekarni **Cristo-**
foletti v Gorici. V Ljubljani jedina zaloga v
lekarni **Jul. pl. Trnkoczy**, na Mestnem trgu št. 4.

Steklenica stane 30 kr. (89—15)

Varovati se je pokvarjenih posnetkov, s kate-
rimi se zaradi dobičkaželjnosti tu pa tam ljudstvo
goljufa, dasi nima nobene moči in vrednosti!